

NOTA DE PRENSA CONXUNTA

ATALAYA MINING, SEN RUMBO E Á DERIVA

A multinacional chipriota cae en picado ao perder todo o gañado desde xaneiro

A multinacional con sede en Chipre, Atalaya Mining, tenta camuflar a realidade publicitando crecentes expectativas de produción de cobre na mina de Riotinto (Huelva), imposibles de acometer. E para iso utiliza un recente [informe financeiro](#) que fixo público a través da súa páxina web.

Pero as cousas non lle marchan ben á mineira, e os seus investidores están a darse conta.

No último mes as accións de a empresa caeron en picado, ata un 35%, o que indica que perdeu todo o gañado desde xaneiro. Mentres o prezo do cobre e as accións de outras mineiras mantéñense máis ou menos estables, Atalaya Mining parece perder o rumbo.

Moitos poden ser os factores que levaron á mineira a este desastre. En setembro, unha **sentenza do Tribunal Superior de Xustiza de Andalucía (TSXA) anulaba a autorización ambiental da mina de Riotinto (Huelva)**, estimando a demanda de Ecoloxistas en Acción, que demostrou a vulneración das obrigacións de información e os dereitos de participación cidadá previstos legalmente.

Podes descargar nesta ligazón **a sentenza**:

<https://www.ecologistasenaccion.org/?p=105921>

Atalaya Mining, e os seus accionistas, saben que esa sentenza fará caer como fichas de dominó as demais autorizacións desa mina andaluza. De feito, o **TSXA xa deixou visto para unha nova sentenza** o proceso xudicial que **moi probablemente culminará coa nulidade e**

paralización da autorización que permitiu o reinicio desa explotación en 2015, ata que cumpran con todas as súas obrigacións ambientais e de seguridade mineira.

Atalaya tamén sabe, e os seus accionistas tamén, que resulta imposible a ampliación de explotación e produción que pretenden en Huelva, sen abordar un macromillonario investimento que modifique radicalmente o sistema de xestión dos seus residuos. **Neste momento as balsas de lodos de Riotinto están ao bordo da saturación** e a tempada de choivas -que xa empezou en Andalucía- poñeraas novamente en serio risco de rotura. A solución de recrecemento de muros nas balsas que pretende Atalaya Mining -tal como fixo Boliden na mina de **Aznalcóllar** fai dúas décadas- é inviable ambientalmente e conducirá inexorablemente a un **novo desastre mineiro**.

Outra sentenza, a do **caso Astor**, complica aínda máis a situación da empresa, ao confirmarse a resolución de marzo de 2017 pola que **Atalaya Mining debe devolver a Astor Management calquera exceso de efectivo xerado**, aínda que non de inmediato. Desde que se coñeceu esta sentenza, a pesar de un pequeno aumento no prezo do cobre, as accións de Atalaya caeron. **Astor pretende recorrer a sentenza para reclamar 15,9 millóns á multinacional chipriota**.

Tampouco parece tranquilizar a os investidores a noticia da **procura de comprador para Atalaya Mining**, a través do banco canadense de investimentos Bank of Montreal, sobre a que a empresa manifestou estar a avaliar as opcións estratéxicas da compañía.

Respecto ao **Proxecto Touro**, a situación tampouco mellora para a empresa, aínda que no seu informe financeiro pretenda dar a entender que a aprobación do proxecto está ao caer, ao haber rematado a fase de información pública do procedemento.

Pero a realidade é que o recente informe de ICOMOS, no que alerta do grave risco que a mina supoñería para o Camiño de Santiago, podendo chegar a ser excluído da Lista de Bens Patrimonio de a Humanidade da UNESCO, non parece presaxiar un futuro moi halagüeño para a mineira en Galicia.

Podes descargar aquí o **informe completo de ICOMOS España**:

<https://drive.google.com/file/d/1kNK9xqtyswM68KvU9ogiPnQJtc9->

[vp2z/view?fbclid=IwAR0YgEok42xSvmw_8bIMthfoB73_weUxvGckJDICP0FkaaMedhie0UaRiY](https://drive.google.com/file/d/1kNK9xqtyswM68KvU9ogiPnQJtc9-)

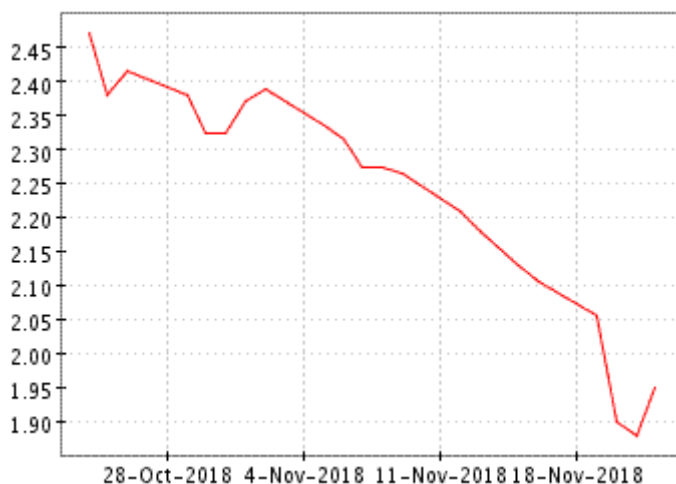
Con todo, e a xulgar polo anuncio de expansión de Atalaya en Riotinto, todo parece indicar

que, no hipotético caso de que a Xunta de Galicia dese luz verde ao proxecto de Touro e O Pino, a **intención da empresa de explorar a superficie de 122 quilómetros cadrados** (que logo pasaron a ser 153) de todas as concesións de exploración que rodean a mina de Touro, como afirmaba o Conselleiro Delegado, Alberto Lavandeira, poida levar a cabo, polo que sí **se trataría dun proxecto fragmentado**, o que vén dar a razón a quen advirteu desde un principio das intencións da mineira de explotar moito máis do proxectado inicialmente.

La **situación actual de Atalaya Mining, sen rumbo e á deriva, non ofrece ningunha garantía, pero maior inseguridade deben ter quen teñen a responsabilidade de aprobar ou denegar este proxecto**, xa que unha empresa con tal inestabilidade difícilmente ofrece garantías e moito menos no caso de ter que facer fronte a posibles **indemnizacións por accidentes** ou **destrucións patrimoniais**, de valor incalculable, como asegura ICOMOS no seu informe ás portas do próximo ano **Xacobeo 2021**, ou como recentemente coñecemos tamén de situacións que se poden reproducir igual que en Monte Neme, en “búsqueda e captura”

https://www.xunta.gal/dog/publicados/2018/20181119/AnuncioO143-071118-0004_gl.html

para cobrar as sancións impostas por abandono de zonas mineiras contaminadas, ou ¿queremos que suceda o mesmo en Touro, queremos que siga sucedendo en Huelva? ¿Estamos os cidadáns e cidadás dispostos a seguir pagando as sancións que estas empresas cometen e non asumen?

Accións de Atalaya Mining no último mes.

Fonte: broker.bankinter.com